

Additio

sentiam dei alludendo historiis de diluvione maris rubri et iordanis: non seruato tamen ordine temporis nec exprimendo factum sed more poetico tangendo. Et quia deus se habuit in isto virto pugnator pro salute populi, ideo subdit: Qui ascens super equos tuos quadrigae tue saluatio. Similiter quod subditur: Suscitans suscitabis arcum tuum, intelligitur eodem modo, s. considerando deum ac si esset fortis eques et expertus sagittator. Et quia ita et similia fecit deus ut seruaret iuramenta, ea que fecit patribus de hoc quod semen eorum possideret terram, promissionis. ideo dicit: Juramenta tribubus que locutus est, et sequitur: Fluuius scandens terre tecum, in quo est replicatio predicationis ad maiorem confirmationem. Quod autem sequitur: Surgentes aquarum transit, intelligitur de aquis iordanis que descendentes transierunt, et sic remansit abyssus discooperta, vnde de his dicitur: Josue, iii, ca. 2. Que que inferiores sunt recurrent atque deficient; sed aque alte steterunt quasi immobiles, de quo dicitur ibi. Que autem defluerunt veniunt in una mole consistunt, et hoc est quod dicitur: Altitudo manus suas levauit, per altitudinem intelligitur aquae altiores, s. superiores. Que levauerunt manus suas: id est amouerunt potestates suas ne carent naturali cursu. Consequenter alludit historiae Josue de statione solis et luna: Josue, x, de quo dicit: Sol et luna steterunt, et quod ibi deus misit lapides grandinis magnos de celo quibusque cuncti fuerunt aduersarij. ideo subdit: In luce sagittarum tuarum buntur lapides enim illi quod non sine fuligine mittuntur estimantur ut sagitte seu hastae lucentes; et quia ex huiusmodi pressionibus miraculosis habitatores terre chanaan tremuerunt et stupuerunt. ideo dicit: In fremitu concubitis terrae: et in furore obstupefacies gentes. Consequenter reuertitur propheta ad loquendum de christo. Ad quod sciendus et superius prophetarum dixerat et potentia christi fuerat in cruce abscondita, de quo dixit ibi: Abscondita est fortitudo eius, et postea ostendit et eius potentia in antiquis fuerat multipliciter publicata, et hoc cum dicit: Sicut et mensus est terra, et cetera usque ad istum locum. Nunc autem ostendit quod licet potentia christi in cruce abscondita fuerit, tamen fuit magna et salutifera operans. Unde dicit: Egressus es in salutem populi tutus in salutem cum christo tuo, et sequitur: Percussisti caput de domo impiorum: quia praecepis demoniorum qui in ligno vicebat in ligno vicebat a christo, et sequitur: Venusti fundamentum eius usque ad collum; quia dicit in glosa: Abscondita eius aperta sunt non ad brevem tempus sed in perpetuum, et sequitur: Maledixisti sceptris eius tecum. Totum exponitur de potestatibus diabolisticis que frequenter veniunt ad dispergendum iustos: et sequitur exultatio eorum sicut eius qui deuorat tecum, isti enim aduersarij humani generis se habent ut exultantes cum deuorant pauperem in abscondito: eo modo quo dicitur in psalmo: Iustificatur in abscondito ut rapiat pauperem tecum, et sequitur: Nam fecisti in mari eis tuis in luto aquarum multarum, quod multis expeditum de transitu maris rubri: sed continuando ad predicta videtur exponendum sicut in glosa de mari huius seculi: ubi est lutum curarum et sollicitudinum multarum in quo mari christus fecit vias eis suis, et iustis quos regit sicut eques equum suum: et hoc dando eis exempla vite et confusa saluberrima: per quae possent vitare fluctuationes et pericula huiusmodi curarum et sollicitudinum. Probavit enim christus sollicitudinem futurorum et temporalium: Mat. vi, ca. 3. Et sic facit viam in huiusmodi mari turbulento. Consequenter dicit: Audiu et conturbatus est venter meus tecum. Ad cuius declarationem sciendum quod propheta considerans ex p.

Nico. de lyra

Incipit expositio plogi in Sophoniam prophetam pro fratrem Britonem.
Tradidit hebrei eu. tecum. In isto prologo proponit hebrei modum, primo ponens quandam regulam hebreorum prophetarum personam decrit, secundo ponit interpretationem nominis que prophete cognovit. ibi: Non enim sophonie tecum tertio reperi carnalem prophetam genealogiam ex qua spiritualem elicit. ibi: Ita ergo propheta tecum. quarto dicit cuius regis tunc propheta erit. ibi: Iosiam regem iudee tecum, quinto prophetam materiam tangit. ibi: Ideo deus est p.

Prologus**Additio**

dicitis duo principaliter, unum est tribulatio quam christus passus est in crucifixione abscondita est fortitudo eius: ut dixerat, secundum est fructus salutis sue passionis, de quo dixit: Egressus es in salutem populi tecum, turbatus est in mente et contremuerunt labia sua: quasi nesciens loqui ex turbatione tante contrariatis. ideo dicit: Audiu et predicta ex fide que est ex auditu. Et conturbatus est venter meus, s. mens mea quae est intrinseca: sicut venter inter membra corporis intrinsecus est. Contremuerunt labia mea: quia loqua turbabatur ex vehementia turbationis intranscere. Ingrediatur pureudo tecum, ingreditur: quia turbatio mentis reducitur etiam in membra solida quod sunt ossa. Et reddens rationem tante turbationis et tremoris dicit: Et requiescam in die tribulationis, et est sensus quod prophetarum habebat requiescere et consolari in salute ab eo desiderata: que ramen facta est in die tribulationis, s. in tempore passionis christi: et nimurum si propheta de hoc tremebat et turbabatur de tribulatione passionis, etiam si ex ea sequeretur fructus salutis: cum etiam christus imminentia passionis contristabatur: et cepit edere et mestus esse: Matth. xxviij. Consequenter propheta turbabatur ex hoc quod habebat conseruatum populo iudaico qui procuratus erat mortem christi, et de hoc dicit: Ascendam ad populum accinctum nostrum, s. ascendam in indeam ad populum illum qui paratus est cum armis ad occidendum christum. Et notandum quod ubi nos habemus in hoc loco accinctum nostrum. In hebreo dicitur: Se gaudeno, et est omnino simile verbum. Ben. plix, circa benedictionem gad: in quo loco translatio nostra habet: Prelabitur ante eum, vnde et in hoc loco sic debuisset dicere: Et ascendam ad populum qui prelabitur ante eum, s. contra eum et sic sententia erit planior ad propositum, et sequitur: Iesus enim non floribit tecum, ubi videtur loqui propheta parabolice de populo iudaico assimilando eum sicut non florenti: vel vinee non germinanti et huiusmodi: sicut Isa. ca. v. assimilat illum populum propheta ad litteram vinee non fructuose, et est sensus: Ficus enim, ille populus: Non floribet in illo tempore: Nec enim germen in vineis: quia perdidit vires in gratia. Mentiens opere oliue: quia de iusto dicitur: Ego sicut oliua fructifera in domino domini. Similiter et intelligendum est hoc quod dicit: Et arva non afferent cibum, s. de cibo spirituali. Abscedetur de ouili peccati tecum, quia iam tempore illo definit esse gressus domini sicut et populus, vnde Danielis, ix. Occidetur christus et non erit eius populus qui eum negaturus est. Consequenter propheta ex illis duobus consideratis, s. quorum unum erat stabile: scilicet afflictio passionis: et aliud magni gaudii et exultationis, s. fructus salutis eius inclinat se ad gaudium: quod perpetuum et indeficiens, et de hoc dicit: Ego autem in domino gaudebo: et exultabo in deo iisu meo, quasi diceret: sicut illa tristitia considero que magna est: tamquam quia transitoria exdimitto et gaudebo in domino qui est eternus. Et exultabo in deo iisu meo, s. in sua saluatione que eterna est, et sequitur: Deus dominus fortitudo mea, s. ad tolerandum, plixitatem spei. Et ponit pedes meos quasi ceruorum, ad attinendum terminum desideratum velociter. Et super excelsa deducet mesilicet super alta et superba que huic saluti contrariatur. Et sic ero vitor in psalmis canens. Et nota quod ubi dicitur: Vicit in psalmis canens, ponit filia iusta sic in titulo quarti psalmi. vnde istud cauticum propter est sicut vnde de psalmis dauid.

Postilla fris Nicolai de lyra sup Abacuk prophetam finit.

Incipit prologus sancti Hieronymi in Sophoniā prophetam.

Tradunt hebrei cum iuscum prophetam paut auus ponat in titulo: ipso quod prophetas fuisset. Unde et a mos vnu de duodeci prophetis quod dicit: Non sū prophetae nec filii prophetarum: s. pastor capraz vellicas sycomoros, b. pris nomine in titulo non habere. Hoc si est per prophetam. Itē in prima parte commendat prophetam sive describit a tribus primo ab officiis dignitate. ibi: Hoc si vero est sophoras prophetam, sed a nominis prefiguratione vel cognitatem, ibi: Qui nomine (ut ita dicatur) prophetico, tertio a generis nobilitate, ibi: Gloriosa maior tecum, alias divisiones ponemus in locis suis. Dicit igitur: Tradidit hebrei, s. regulariter dicitur: b. Vellicans sycomoros, s. olscerpis folia sycomororum et aliarum arborum ad pastum pecorum, vide: 5. in. q. plogo super Amos, c. Hoc si verum est tecum. Hic describit persona prophetae quanto ad duo, s. Amos. 7. q. q. ad configurationem nostris, cu dicitur: Quis (ut ita dicatur) tecum et q. q. ad nobis, II. 4. litatō ori

Nico. de lyra

litate originis. ibi: **E**t gloria maiorū dicit igit: Hoc si verū est quod hebrei tradūt. a Sophonias pp̄pha (vt itā dicā) p̄ quandā essentie demonstrationē sicut dī mulier egregia forma. b Qui nomine pp̄hetico. i. pp̄hetalis offici p̄figura tui. c Et. i. etiam. d Gloriosa maior suoz stirpe gene ratus est. hoc verbus est: sumit bis in construendo: et sepe verba que pluri es resumuntur ponunt in fine sententiā: ut hic: t̄ Quidlo eplax: Tu dñs: tu vir: tu mibi frā eras. dī briseis achil li. dicit ergo: Qui nomine pp̄hetico. i. pp̄hetalis offici p̄figuratio v̄l p̄ phēre cōgruo. In ipsa enī impositio nominis huīus p̄figuratio vides & eset pp̄hera futur: et ita videā expone relia sequens q̄ dicit q̄ vtraq̄ nomis interpretatio pp̄be cōuenit et sic vide tur līa sequens exponere p̄cedentem. Alij dicunt q̄ quinione est ibi vna dictio. dicunt enī q̄ quinto quinione dī collectio quinq̄ in uno ordine: sed nō est multū in viu. t̄ ppter hoc dicit Hiero. (vt itā dicā). q̄ ergo quattuor p̄cedentes pp̄hera cōmūnerāt hic sophonie: q̄ ex his sit quinio. est ḡ sensus: Hoc si vix est. vt. s. Sophonias pp̄beta in quadā quinione pp̄hetica et glōsia stirpe maior suoz. i. p̄cedētū pp̄hetar. Generatus est. Quicad sit de veritate līe. Ita lectura reprehēditur de manifesta incōgruitate. Et est em̄ sibi solecismus: cuz q̄nto sit tūnū masculini generis teste P̄scliano q̄ dicit in quinto maioris voluminis: In omni antecedēte q̄n nō sūt verbalia vel partipalita mascula sūt: vt stellio gurgulio: Qn̄ sūt verbalia vel partipalita feminina sūt: vt oratio: actio: p̄ingatio: p̄statio: iteratio. Quid ergo dicemus de vniō vnlonis: nōne p̄ sūt in cōgatione inuenit in feminino? dico q̄ sic: sed tūc q̄ sincopam dicatur ab vnitio vnitiois qd̄ est nomē verbale descendens ab vniō vnis. n̄ ab vnu vna ynu dicitur hic vnu lapis preciosus sic dicitus: q̄r tūnū vnu et nūndū duo vel tres simul inueniuntur. Item vnu dicit punctū vnu i tesa sera: et similiter credo q̄ quinio si ali quid significet: significat quinque puncta in tesserā: sicut senio significat sex: et tunc deriuat a quinque quina quinū. His dictis lectori in dīcūtū dereliquo. e Nūn ab aue aues qd̄ ē cupio cūpis: q̄r multū auet nepotes. f Pro auū patrē aut: q̄si. p̄pe auū. g Amariā. nō amariā. vt quidā falsi libri habent. Alij enī interpretationē habet amariā: et aliam amariā. vide i interpretationib⁹. h Attauū. pauī patrē: q̄si alterū post auū: et inde dicit aban: q̄si lōge ab auo. i Et talē quadrigā t̄c. pp̄hete quadrigāt aurigis cōparant. vnde de Helia dicit. iii. Reg. q̄. Pater mi curr̄ israel et auriga ei. Si mile dicit de Heliceo. iii. Reg. xiij. Greg. Auriga agitat: curru porat. Doctor ergo qui mores poplī p̄ patientiā sustinet et sacre eloquij verbum docet: et curr̄ dī et auriga. curr̄: q̄r role rando porat. auriga: q̄r exp̄horatio agitat. k Nomen sophonie t̄c. IIic̄ fin̄ interpretationē nominis cōmendat. pp̄beta a duobus. primo ab officiū sublimitate. ibi: Alij specula. sc̄udo a mysterio cognitiōe. ibi: Alij arcā dī. et tertio cōmendat a cōuenientia veriusq̄. ibi: Siue igit specula. Dic igit tur nomē sophonie. i. hoc nomē sophonias t̄c. l Arrig: id est vtraq̄ interpretatione. m Prop̄hete cōuenit. s. q̄ habuit spe culandi officiū et noticiā mysteriorū: et hoc pp̄bat Piero. p̄ ver bū dī factū ad Ezechielē pp̄ham. s. Fili hoīs t̄c. Ezech. iii. et xxij. n Itē ergo pp̄heta. hic repetit pp̄be generatio car nal. cū dī: Fili erat chū. t̄c. ex qua elicit generatio spūal. cum dicit:

Prologus

dicitur: De fortitudine tē. Et stendit ergo hic q̄ sicut p̄sona et p̄sona nascitur. sic et donū oris a dono. littera plana est. o De fortitudine itaq̄ dī na. est ser. do. hic notaſ q̄ fortitu do rite debet p̄cedere sermonē doctrine ut prius q̄s faciat q̄s doceat: Nec. i. Cepit tēsū sacre et docere. Eccl. xxij. Et uabit disciplinā. et tūc respōdebit. Eccl. xlviij. Surrexit helias pp̄beta q̄. si ignis: et verbū ipsius q̄s facula ardebat: Job. v. dicit dī Bonāe: Ille erat lucerna ardēs et lucēs. Bern. t̄m lu cere est vanū: t̄m ardere parū: ardere et lucere pfectū. p Et de sermōe do nata est ma. d. b. notaſ q̄ doctor nō debet ex doctrina sua querē magnificēti am. pp̄rā: h̄ laudē dei et glāz. j. Chel. sil. q̄. Exhortatio nrā nō de errore neq̄ de immundicia neq̄ in dolo: sed sic pp̄bati sumus a deo ut credere nobis euangelium: ita et loquimur: non quasi hominibus placētes: sed deo q̄ pp̄bat corda nrā. et sequit ibi: Nec querētes ab hominibus glorias t̄c. Collos. iij. Omne qdēcūq̄ facitis in verbo aut in ope. osa facite in noī dī nī tēsū p̄p̄r̄ gratias agētes deo p̄p̄r̄ ipm. i. Lop. x. Omnia in glāz dei facite. Eccl. iij. Pedit mīlī dīs līguā mercedē mēa et līpa laudabo eū. q Et de mag. q̄: q̄s veri dēū magnificat rāto seip̄z magis humiliat. Lop. iij. Ex quo locut̄ es ad sermū tuū spēditionis et tardiorē lingue sum. Mar. i. Enīt̄ fortior me post me: ecce magnificatio dei: Lūius nō sū dign⁹ p̄cūbēs solnere corigiam calciamētoz ei. ecce humilitas sui. Mata est ergo humilitas fm̄ motū nō b̄ essentia. l. Lop. xv. Nō sū dign⁹ vo cari apls. Et addi qd̄b̄ dī chū. i. de bu militate ox̄ est sophōbias. i. dī speculator. i. sublimat̄ ad arcē speculatiōis qd̄ significatur Lūc. xir. vbi dī dī Za cheo q̄ statura pusillus erat q̄ ascēdit in arborē sycomorū et videret tēsū. Sy comor̄ interpt̄at sic fatua. Greg. lō. t̄. Co tēplari dei sapiam nō p̄t q̄ sibi sapientes vident. q̄r tāto ab ei lūc lōge sit et p̄s̄ quāto apud semetipos būiles nō sūt: q̄r in eoꝝ mētib⁹ tumoꝝ elatiōis cre scit: arcē cōtēplationis claudit. r Josiā regē t̄c. hic describit rex i cu lus tpe sophonias pp̄berait. Lūmē dat aut̄ bic rex Josias a trib⁹. primuz est q̄ dēū p̄cipue coluit: fm̄ q̄ idoloū simulacra et idolatriā destruit. ibi: Josias simulacra t̄c. tertiu est q̄ festū pa scē intermissū multis tib⁹ celebravit. ibi: Idē custo disse pasca t̄c. s Quarti libri. Reg. xxij. Sillis illi nō sūt ah̄ eū rex q̄ reuertēt ad dīm in omni corde suo et in tota aia sua: et in vniuersitate virtute sua iusta omnem legem moyisi: neq̄ post eum surrexit si Parali. xxij. Octauo anno regni sui cū adhuc eset puer cepit q̄rre dēū p̄s̄ sui dānid. v Josiā t̄c. simulacra cōminissit. iii. Reg. xxij. fere p̄ totū. ii. Da ral. xxij. Sculptilia succidit atq̄z cōminuit. Et ī eode: Vī dāvuit iudā et bīrusalē ab excelsis: et lucis simulacris et sculptis lib̄. x Que pater suis ammon. ii. Paral. xxij. Cūcūs idolis q̄ manasses fuerat fabricat̄ imolauit atq̄z seruauit. iii. Regl. xxi. Seruauit imundicijs quibus seruiebat pater ei et adorauit eas. y At auū manasses. iii. Reg. xxi. Edificauit excella q̄ dissipauerat Ezechias paf ep̄: et erexit aras baal: et fecit lucos sic fecit achab rex isrl̄: et adorauit oēm militā cell et coluit eā. At fere eadē verba dicunt de eo. ii. Paral. xxij. z Ide oib⁹ regi. iude. Ettra Eccl. xlir. Dīc̄ dāvid et Eze chia et Josiā oēs peccauerūt: sic ergo vident Ezechias et da uid parificari Josie. Ædeo Ezechias p̄rogatiā habuit ī m̄raculis p̄ eo factis. iii. Reg. xx. et Ela. xxvj. dāuid ī būli tate et sp̄q

Nico. de lyra

Glo.ordi.

Terbū dñi qd. **Ia.** I
In titulo generatio p
phete & tps notatur.
Inter nomina patru
ponit etiā chusi qd in

serptas ethiopis
me. in q nota
q ille q qndā fu
st ethiops x̄sus
est in penitētiā.
ps.67. Juxta illis: Ethi
opia p̄fuerit ma
nus ei⁹ deo. Et
recte sophōias
q̄si fili⁹ ethiopis.
In seqntib⁹ s
penitētiā scribit
ethiopū. dīces:
Trās flumia e
thiopicē ferēt
hostias mibi. In
dieb⁹ Josie. sic
dicunt dies he
liebi q ab eo il
luminati sūt. ita
et dies Josie q se
lenauert ad de
um: q̄ Josias e
lenatio dñi dr. et
fuit vir iusti. Si
mulq̄ notāduz
q̄ bic nō ponun
tur reges istri: s
reges iuda m̄: s
q̄ iā. r. trib⁹ sub
Ezechias ab assy
riis captiuate e
rāt. Prophe
tak de euēsione
hieriz de capti
uitate iudei et bē
tami p̄ nabuch.
q̄ captiuitas in
terfecto iusta vi
sa est icepisse: q̄
filij et nepotes
nō tam regnasse
credēti sunt. Et
ludibrio habiti
ab egyptio rege
et chaldeis et di
uersis castib⁹ cru
ciati: et cū hec ca
ptiuitas p̄ scle
ribus popl̄ iūni
neret: ne popu
lus dicat se per
malos reges ad
idolatria cogi
datus est ei rex
iustus: q̄ celare
celū dñi p̄ poplo i
cultu idolorū p̄
seuerante iusta ire
ca p̄ferit a dño.

Sophonias specula vel arcanū. In
specula enī et in sublimi constitut⁹ erat
fm illud: fili hominis speculatorē po
sui te domini israel. Et mysteria dei no
uerat. Unde: Nō faciet dominus quic
q̄ nisi reuelauerit prophetis suis.
b Amon regis iuda: id est fides.
Manasse post multa scelerā: et post ca
ptiuitatem in babyloniam egit penitē
tiā: vnde consecutus est dei misericor
diā. et ideo in argumentum fidei sue:
qua crediderat deo filium suum voca
uit amon.

Cōgregās

Sophonie **Ia.** Nico. de lyra

tate et spū p̄phetico: iōsias in cultu religiōis. Al p̄t dici q̄ simplicē fuit melior et ser
uentior Ezechia: sed nō dauid: et posse dici q̄ dauid nō fuit p̄piae rex inde. Reges
enī iuda dicunt p̄rie q̄ regnauerūt m̄ sap duas trib⁹. Reges aut̄ israel sup decē tri
bus in samaria. Dauid x̄o sup duodeci trib⁹ regnauit. vñ cōparatio ipm nō recipit
sed illos q̄ m̄ duab⁹ trib⁹ p̄fuerūt: quib⁹ oib⁹ melior fuit iōsias. Itē sup illis. iij.

Reg. xix. Nō fuit silis eis de cūcē regib⁹ iuda. S̄i in historiis:

si querit de iōsia dicim⁹ q̄ iōsias iste melior fuit eo: s̄ iste p̄

ponit ei in B q̄ magnificat̄ p̄claris bello p̄ titulis: et q̄ tria

inaudita fecit dñs. p̄ eo: sol regressū: additionē annoz: istra

gē hostiū p̄ angelū. a In quib⁹ etiā serpētē enē. Cōtra

iij Reg. xvii. dicit de Ezechia. Cōfregit serpentē enē q̄

fecerat moyses. Itē magister dicit in historiis q̄ Ezechias cō

fregit serpentē enē q̄ fecit moyses: et puluerē eius disper

sit in torrentē cedron. Respondeo: quidā dicūt q̄ hec verba

tracta sunt a Josepho qui errauit hoc dicendo q̄ nec hoc in

uenit alio mō: nec in libro Reg. nec Paral. P̄t et aliter

dicitur enī in historiis de iōsia: Omnia vestigia idola

latrice redagit in puluerē: et vestigia serpentis enē q̄ corri

uit Ezechias: ob hoc in p̄logo sophonie legit̄ iōsias serpen

ten contriuiss. vnde dicūt q̄ aliquod fructū relictū fuit ab Eze

chias q̄d post ab idolatrantib⁹ iudeis habebat in reverētā: z

q̄d cōminuit iōsias. Uel potest dici hoc q̄d dico: Minuit. nō

est de textu p̄logi: licet inueniat̄ in multis libr̄. et tūc cōstru

itur l̄ta sic: In quib⁹ i. inter q̄ simulacra. b Cui eroi. i.

ad q̄ errorē. s̄. idolatrie: c Induct⁹ ppls. pplus dico. d Detētū sup̄stitione idolo: admiserat. i. cū approbatōe

recepērat. e Eren̄ serpētē factū a moyses. Fū. xxj. non

dixit q̄ destruererit: q̄ hoc legit̄ de Ezechia. iij. Reg. xviii.

Si aut̄ inueniat̄: Minuit. sicut in aliquib⁹ libr̄ sribit: tūc

dicendū est sicut p̄diximus: q̄ Ezechias cōfregit serpentem

q̄ iōsias cōminuit. Etū ad aliquā p̄t: q̄ adhuc in reverētā

tia habebatur. et tūc cōstruīt littera sic: In quib⁹ i. inter q̄

simulacra. Minuit vel cōminuit: Serpentē tē. Cui eroi in

ductus ppls admiserat. i. peccauerat. admittere em̄ dicit̄ pec

care vel recipere ppls in q̄. Detētū sup̄stitione. i. vitiosa re

ligione vel sup̄stitione obseruatōe. Idolo: i. in cultu idola

triae. f Idem custodisse pasca. iij. Reg. xxiiij. Nec ei faciū

est tale phasē a diebus iudicū qui indicauerūt israel et om

nū d̄x regū israel et regū iuda. sicut in. xviii. anno reg. Jo

sie tē. cādē sentēt̄ legit̄. i. Paral. xxv. g Ideo d̄c̄ p̄

p̄pheta tē. hic tangit̄ materia p̄pheticā q̄ cōsistit̄ in trib⁹: i. gē

destructionē: in israelitē p̄pl̄ liberatiōe: in ciuitatē hieru

salē reparatiōe. ista tria satis patēt̄ i littera. dicit̄ igif̄: Ideo

sc̄ p̄ter bonitatē regis iōsie. h Hentib⁹. i. philisteis mo

abiliis et assyriis. i Recetōe cōprehensis. Sophonie. ii.

Bāca destruēta erit tē. ibi nominantur ciuitates philistino

rum que destruēnde erant. Item in eodem ca. Moab vt so

doma erit et filij ammon quasi gomora. et sequitur in eodē

ca. Et perdet assur et ponet speciosam in solitudinē. hoc dicit

contra nūnū. k Assuturū iudicū. s̄. cōdenationis et de

structionis: quod sonant verba cōminationis. vñ dicit̄: Ha

ca destruēta erit. Moab vt sodoma erit tē. l Populo ve

ro israel salutem. i. liberationē a captiuitate. i. Esdr. vi.

m Et ciuitati hierusalem restorationē. i. Esdr. vi.

n Tunc tēpōris tribuēndā. s̄. quando gentes quibus com

minatur destruēntur. Miser. xxx. Ecce ego conuertā conuer

sionem tabernaculorum iacob: et tectis ei⁹ miserebor: et edi

ficabit ciuitas in excelsō suo: et tēplū iuxta ordinē suū sun

dabif̄. o Lexū lectiōis denūciavit: Sophonie. iij.

Explicit q̄llcūs exposito isti⁹ p̄logi.

Postilla Nicolai de lyra sup̄ Sophoniam p̄pheta incipit.

Ia. I Erbū dñi. Prophētia Sophonie in duas

partes diuidit̄: in proemiu et tractatū: q̄ in

cōpīt̄ ibi: Cōgregās. In p̄emio notificat̄ Sophonie stat⁹ ge

nus et tps. Stat⁹ cū dr. Acerbū dñi qd fa. ē tē. p̄ b̄ni ostendit̄ ipm fuisse p̄pheta. ii.

Petri. i. Nō volūtate hūana allata ē aliqñ. p̄pheta: s̄ spūctō spirāti locuti sūt sā

et dei hoies. Et iste stat⁹ ē q̄si medi⁹ inf̄ deū q̄sēm p̄lm̄. p̄l q̄d p̄phētē dñi par

ticipatiue: fm qd expōit̄ saluator̄ ill̄ psal. Ego dixi dñi est. d. Job. x. ca. Illos dixit̄

deos ad q̄s fact⁹ ē fmō del. sc̄do notificat̄ ei⁹ gen⁹. cū dr. q̄ Filii chusi tē. fm re

gulā hebreor̄ iste fuit. p̄pheta: et q̄ exprimit̄ nomē ei⁹ in p̄ncipio p̄pheticē filij fuit. sic

dicit̄ est. Es̄a. j. et id est intelligendū de alijs trib⁹ hic nomisatis: licet nō habeant̄ eo

rū. p̄phētē: et sic patet q̄ iste sophonias nō solū fuit p̄pheta: s̄ de genere p̄phetaliz

q̄ pat̄ ei⁹: au⁹: et attrau⁹ fuerūt p̄phētē: tertio notificat̄ tps. cū dr. In dieb⁹ iō

sie tē. er q̄ patet q̄ iste p̄phetauit aī tps babylonice captiuitatis. s̄ Cōgregās.

Hic consequenter ponit̄ tractatus qui diuidit̄ in duas partēs. s̄. in partē cōmī

toriam et consolatoriā que incipit in. iii. ca. Prima in duas: q̄ p̄mo cōmī p̄tōrib⁹

generalit̄. sc̄do magis specialiter. ibi: Et extēndam. Circa p̄mū dicit̄ p̄pheta in

ll 5 ḡsona do